

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010041
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221010041.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.06.2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaných S. G. a H. G., stíhaných pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, b/ ods. 3 Tr. zák. a iné, konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 10T/12/2021 zo dňa 26.04.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp.zn. 10T/12/2021 zo dňa 26.04.2021 boli obžalovaní S. G. a H. G. uznaní vinnými a to S. G. zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. a pre prečin krádeže podľa § 212ods. 1 písm. a/ , ods. 2 písm. b/ Tr.zák. , formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a obž. H. G. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. a to za skutky, ktorých sa dopustili tak, že

obžalovaní S. G. a H. G.

dňa 18. 11. 2020 okolo 22.00 h v obci R. W. po vzájomne dohode vošli bez súhlasu vlastníčky rodinného domu R. Q., nar. XX. XX. XXXX a užívateľov rodinného domu Q. Q., nar. XX. XX. XXXX a S. Q., nar. XX. XX. XXXX cez neuzamknutú železnú bráničku riadne oploteného dvora rodinného domu č. XXX, spoločne prešli ku samostatne stojacej udiarni, kde S. G. na dverách odistil železnú západku, ktorá bola zaistená v železnom oku, vošli do udiarne a z priestorov ktorej odcudzili 35 kg parožia - rôzne zhody z jelenej zvery, ktoré boli spolu zviazané motúzom a zakvačené na drevenej late pod stropom udiarne, potom ako S. G. našiel na dvore pri hospodárskych budovách biele vrece, prešli spoločne k miestnosti špajze, ktorá sa nachádzala pri garáži rodinného domu, kde S. G. kľúčom, ktorý bol v zámku, odomkol dvere, vošli do vnútra špajze a z neuzamknutého mraziaceho boxu odcudzili 30 kg mäsa z jelenej zvery, 10 kg domácich klobás a 0,5 kg domácej slaniny, ktoré vložili do prinesených vakov a bieleho igelitového vreca, následne vyšli zo špajze a prešli dvorom k samostatne stojacej murovanej garáži, kde H. G. otvorila neuzamknuté dvere garáže, vošla do vnútra, kde otvorila neuzamknuté dvere na strane vodiča na osobnom motorovom vozidle zn. T. ev. č. R a z priehradky pri riadiacej páke odcudzila rôzne mince v celkovej nominálnej hodnote 4,- Eur , po čom prešli cez dvor k železnej bráničke v zadnej časti dvora, ktorou vyšli von z dvora a odcudzené veci vzali so sebou a takýmto konaním spôsobili užívateľovi uvedeného rodinného domu S. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. W. XXX odcudzením škodu vo výške 955,90 Eur a poškodením zariadenia nebola spôsobená žiadna škoda, pričom S. G. a H. G. mali vedomosť o tom, že osoby R. Q. a Q. Q. sú osobami staršími ako 60 rokov

a uvedeného konania sa S. G. dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/45/2020 zo dňa 17. 06. 2020, právoplatným dňa 08. 07. 2020, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), g) Tr. zák. a bol mu okrem iného uložený aj trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, ktorého výkon trestu mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 roka,

obžalovaný 1/ S. G.

dňa 02. 12. 2020 o 22.50 h v obci R. W. potom, ako preskočil oplotenie záhrady, ktorá sa nachádza pri rodinnom dome č. XXX, prešiel záhradou až k oploteniu, ktoré je spoločné pre túto záhradu a pre časť riadne oploteného dvora rodinného domu č. XXX, ktoré oplotenie preskočil a tak sa dostal bez súhlasu vlastníka rodinného domu R. P., nar. XX. XX. XXXX a užívateľov rodinného domu P. P., nar. XX. XX. XXXX a P. P., nar. XX. XX. XXXX do dvora, dvorom prešiel až ku samostatne stojacej garáži, kde bol prichytený užívateľom domu P. P., ktorý vyšiel na dvor, nakoľko reagoval na štekание psa, ktorý hlásil pohyb cudzej osoby na dvore a takýmto konaním vlastníkovi domu R. P. a ani užívateľom domu P. P. a P. P. nespôsobil žiadnu škodu, pričom S. G. mal vedomosť o tom, že osoby R. P. a P. P. sú osobami staršími ako 60 rokov,

príčom vyššie uvedených konaní sa S. G. dopustil i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/50/2020-91 z 10. 07. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 07. 2020, bol uznaný za vinného zo zločinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a bol mu okrem iného uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého trestu odňatia slobody mu bol podmiennečne odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, skúšobná doba mu bola určená vo výmere 3 roky.

Za toto konanie ich Okresný súd vo Veľkom Krtíši odsúdil a to

obžalovaného S. G. podľa § 194 podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. c), l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 3, 5, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmiennečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

obžalovanú H. G. odsúdil podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmiennečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaných zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému S. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. W. XXX, škodu vo výške 840,92 Eur. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodený S. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. W. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovene lehote podal odvolanie okresný prokurátor vo Veľkom Krtíši. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o výrok treste, ktorý bol uložený obidvom obžalovaným, sa nestotožňuje. V prvom rade namietol nesprávnosť výrokov o treste v tom, že tieto tresty boli obžalovaným uložené, keď súd postupoval podľa § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr.zák., čo podľa prokurátora nebolo správne.

V prípade obžalovaných podľa prokurátora neexistovali a ani z napadnutého rozsudku nevyplývajú žiadne mimoriadne okolnosti a mimoriadne pomery, ktoré by odôvodňovali takýto postup. To, že obidvaja obžalovaní majú slabšie rodinné zázemie a že pochádzajú zo sociálne slabšej rodiny, podľa prokurátora nie je okolnosť na mimoriadne zníženie trestu, nakoľko v dnešnej dobe veľké počty osôb pochádzajú z takýchto slabších rodín a je neprípustné, aby si takéto situácie riešili páchaním trestnej činnosti.

Poukázal tiež na to, že medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovne pôsobiť cestou trestov aj na ostatných členov spoločnosti. Tresty uložené obžalovaným súdom prvého stupňa ako mimoriadne znížené, nie sú podľa prokurátora spôsobilé odradiť potenciálnych páchatelov

od páchania opakovanej trestnej činnosti. Obaja obžalovaní žijú v domácnosti, kde zrejme nad ich doterajším životom a výchovou nevzniesli žiadne námietky, a preto len nepodmienečné tresty odňatia slobody môžu splniť u obidvoch prevýchovný účel. Preto podľa prokurátora súd neopodstatnene použil ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. a obžalovaným uložil tresty, ktoré nevystihujú stupeň závažnosti ich konania.

Podľa názoru prokurátora obž. G. mal byť ukladaný úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 5 Tr.zák. na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, tzn. minimálne vo výmere 5 a pol roka nepodmienečne a obž. G. mal byť uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, teda vo výmere minimálne tri roky nepodmienečne, s jej zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a obom obžalovaným uložil primerané nepodmienečné tresty v zákonom stanovenej trestnej sadzbe.

K podanému odvolaniu okresného prokurátora sa cestou svojich obhajcov písomne vyjadrili aj obidvaja obžalovaní.

Obžalovaný S. G. cestou svojho obhajcu uviedol, že má za to, že uložený trest je primeraný a na ochranu spoločnosti postačujúci. Obžalovaný od počiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, na hlavnom pojednávaní sa priznal, kde sa plne stotožnil aj s vyhláseným prvostupňovým rozsudkom a preto navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Obžalovaná H. G. cestou svojej obhajkyne uviedla, že tak isto súhlasí s prvostupňovým rozsudkom. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu, všetky okolnosti prípadu správne vyhodnotil, ona sa k spáchanému skutku priznala, tento oľutovala, napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti. Ak by bola vôľa zo strany prokurátora, mohla byť schválená dohoda o vine a treste, čo znižuje dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, preto správne okresný súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď jej mimoriadne znížil trest a preto navrhla, aby krajský súd podané odvolanie prokurátora v celom rozsahu zamietol.

Na verejné zasadnutie, kde krajský súd konal o odvolaní okresného prokurátora, sa nedostavila obž. H. G. napriek tomu, že doručenie predvolania mala riadne a včas vykázané. Bol prítomný len spoluobžalovaný S. G., ako aj obidvaja obhajcovia.

V rámci konečných návrhov na verejnom zasadnutí potom krajská prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní prokurátora a navrhla, aby ich odvolaniu krajský súd vyhovel tak, že obžalovaným uloží tresty na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, či už u obž. G. zvýšenej v zmysle sprísňujúceho ustanovenia alebo u obž. G. tak, ako to je uvedené v Trestnom zákone.

Obhajca obž. G. v konečnom návrhu uviedol, že sa pridriava svojho vyjadrenia k odvolaniu, obžalovaný od počiatku priznal svoj trestnú činnosť, spolupracoval s políciou, preto považuje uložený trest za správny a zákonný a navrhuje odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obž. G. tak isto uviedol, že sa domnieva, že uložený trest obžalovanej je správny a zákonný a preto tiež navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Samotný obž. S. G. v konečnom návrhu uviedol, že je mu ľúto, čo spravil a sľubuje, že už viackrát takéto konanie nezopakuje.

Krajský súd potom v dôsledku podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní potom, čo prokurátora predniesol obžalobu, urobili vyhlásenie, kde priznali svoju vinu a preto okresný

súd už v ďalšom ani nevykonával dokazovanie ohľadne viny, ale sa zameril len na otázku uloženého trestu a na to, aký spôsob života pred spáchaním trestnej činnosti obidvaja obžalovaní uviedli.

V tejto súvislosti je potrebné povedať, že aj krajský súd si na obidvoch obžalovaných vyžiadal nové odpisy z RT, pričom je zrejmé, že obž. H. G. bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná v roku 2020 pre prečin podielníctva k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov, so skúšobnou dobou do 02.10.2021, teda trestnej činnosti sa dopustila v skúšobnej dobe tohto odsúdenia.

Z odpisu z RT na obž. S. G. vyplýva, že tento už bol dvakrát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený tiež v roku 2020 pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a/ Tr.zák. na podmienený trest odňatia slobody na 3 roky, so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov, pričom skúšobná doba mu mala uplynúť 31.7.2023, teda aj on sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd správne postupoval, keď za týchto okolností u obidvoch obžalovaných rozhodol, že je potrebné na nich pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Túto skutočnosť aj správne a dostatočne presvedčivo odôvodnil v dôvodoch svojho rozsudku, s čím sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na tieto dôvody rozhodnutia prvostupňového súdu aj odkazuje.

Pokiaľ ide o námietku prokuratúry, že u obidvoch obžalovaných okresný súd nesprávne aplikoval zmierňujúce ustanovenie v zmysle § 39 ods. 1 Tr.zák., s takýmto názorom prokuratúry sa krajský súd nestotožnil. Je síce pravdou, že okolnosť, že boli obidvaja obžalovaní hladní a to ich prinútilo ísť kraďnúť jedlo k poškodenému, ich neospravedlňuje, ale je potrebné poukázať aj na to, že obidvaja obžalovaní sú relatívne v mladom veku, obidvaja sa dopustili trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, tzn. prichádza u nich do úvahy premena predchádzajúceho podmieneného odloženého trestu a aj podľa názoru krajského súdu by ukladanie trestu v zákonom stanovenej sadzbe, teda u obž. S. G. vo výmere 5 a pol roka nepodmienečne a u obž. H. G. vo výmere 3 roky nepodmienečne, bolo neprimerane prísne, aj keď je čiastočne pravdivé tvrdenie prokurátora o tom, že takéto tresty by teoreticky mohli mať v rámci generálnej prevencie vplyv na inú populáciu etnika, z ktorého aj obžalovaní pochádzajú, prípadne takých skupín sociálne zaostalých osôb ako je rodina obžalovaných.

Samotná táto skutočnosť však nemôže byť na ujmu obidvoch obžalovaných, keď prichádza do úvahy, najmä u obž. G., ešte premena predchádzajúceho trojročného podmieneného trestu a za takýchto okolností by za takúto trestnú činnosť, kde už samotný zákonodárca v ust. § 212 novelizoval trestné sadzby, avšak ohľadne ust. § 194 zákony nezmenil, je neprimerane prísna a aj podľa názoru krajského súdu vytvára zbytočnú represiu u obžalovaných a prináša im neopodstatnene vysoké tresty za niekedy nie až tak celkom závažnú trestnú činnosť.

Z týchto dôvodov sa preto krajský súd nestotožnil s odvolaním okresného prokurátora ohľadne výrokov o uložených trestoch obidvom obžalovaným a preto postupom podľa § 319 Tr. por. toto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.